

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 4Obo/11/2018
Identifikačné číslo spisu: 1099898345
Dátum vydania rozhodnutia: 25.10.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Alena Prieceľová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:1099898345.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Aleny Prieceľovej a členiek senátu JUDr. Viery Pepelovej a JUDr. Gabriely Mederovej, v spore žalobcu: GENERIX, a. s., so sídlom Dvořákovo nábrežie 8/A, Bratislava, IČO: 36 172 243, zast. Advokátska kancelária FELIX NEUPAUER & PARTNERS, so sídlom Dvořákovo nábrežie 8/A, Bratislava, konajúca prostredníctvom konateľa, advokáta JUDr. Felixu Neupauera, proti žalovanému: Centrálny depozitár cenných papierov SR, a. s., so sídlom ul. 29. augusta 1/A, Bratislava, IČO: 31 338 976, zast. HKP Legal, s. r. o., so sídlom Križkova 9, Bratislava, konajúca prostredníctvom konateľa, advokáta Mgr. Petra Kuboviča, o zaplatenie 599 210,62,-eur, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave, č. k. 57Cb/5/1999-852 z 20. mája 2015, takto

rozhodol:

- I. Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave, č. k. 57Cb/5/1999-852 z 20. mája 2015 p o t v r d z u j e.
- II. Žalovaný má proti žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho a dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Bratislave ako súd prvej inštancie rozsudkom, č. k. 57Cb/5/1999-852 z 20. mája 2015 zamietol žalobu žalobcu a uložil mu povinnosť zaplatiť žalovanému náhradu trov konania 125 127,63,-eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku, k rukám jeho právneho zástupcu.

2. Z odôvodnenia prvoinstančného rozsudku vyplýva, že pôvodný žalobca (Banská obchodná spoločnosť, a. s., Prievidza) si žalobou, súdu doručenou 21. januára 1999, uplatnil právo na zaplatenie 21 910 681,-Sk s príslušenstvom z titulu náhrady škody. Krajský súd v Trenčíne rozsudkom, č. k. 10Cb/48/97 zo dňa 10. apríla 1997, právoplatným dňa 18. apríla 1997, zaviazal obchodnú spoločnosť CEBO HOLDING SLOVAKIA, a. s., so sídlom Nitrianska cesta 60, Partizánske (v ďalšom len „CHS, a. s.“) zaplatiť 21 910 681,-Sk s úrokom z omeškania žalobcovi, Banskej obchodnej spoločnosti, a. s., Prievidza. Nakoľko si spoločnosť CHS, a. s. povinnosť uloženú týmto rozsudkom nesplnila dobrovoľne, žalobca podal návrh

na vykonanie exekúcie. Okresný súd Nitra dňa 14. mája 1997 poveril súdnu exekútorku JUDr. I. vykonaním exekúcie. Súdna exekútorka dňa 1. júla 1997, podľa § 27 ods. 3 zákona č. 600/1992 Zb. o cenných papieroch, dala pokyn na pozastavenie výkonu práva nakladať so zaknihovanými cennými papiermi CHS, a. s. Pozastavenie výkonu tohto práva bolo zo strany žalovaného uskutočnené dňa 8. júla 1997. Na účte majiteľa cenných papierov CHS, a. s. bolo k tomuto dňu 47 659 ks cenných papierov, ktoré boli v tom čase obchodovateľné na verejnom trhu. Žalobca v žalobe uviedol, že v súčinnosti so súdnu exekútorkou a obchodníkom s cennými papiermi CONTACT BROKERS o. c. p., a. s., hľadali najoptimálnejšiu možnosť na predaj predmetných cenných papierov. Podľa žalobcu pracovník žalovaného porušil ust. § 415 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), keď neoprávnené odblokoval účet, na ktorom boli zablokované cenné papiere v prospech žalobcu. Pracovník žalovaného musel vedieť, že nie je oprávnený na odblokovanie tohto účtu, čiže vedome spôsobil škodu na majetku žalobcu. Žalovaný zrušil pozastavenie výkonu práva nakladať so zaknihovanými cennými papiermi napriek skutočnosti, že doba pozastavenia výkonu práva nakladať so zaknihovanými cennými papiermi bola do 31. decembra 2005 a oprávnenie zrušiť príkaz na registráciu pozastavenia neobdržal.

3. Žalovaný vo vyjadrení zo dňa 12. februára 1999 (č. l. 20) uviedol, že neporušil žiadnu povinnosť zo záväzkového vzťahu. Súdna exekútorka na základe poverenia Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 14. mája 1997 vydala dňa 1. júla 1997 upovedomenie o začatí exekúcie č. EX 552/97, ktoré obsahovalo nasledovné údaje:

povinný CEBO HOLDING SLOVAKIA, a. s.,
oprávnený Banská obchodná spoločnosť, a. s. (žalobca),
exekučný titul rozsudok Krajského súdu v Trenčíne, č. k. 10Cb/48/97-30 zo dňa 10.04.1997,
pohľadávka 21 910 681,-Sk s príslušenstvom,
exekúcia sa vykoná predajom cenných papierov z účtu majiteľa cenných papierov (povinného) - emitent OBUV, a. s., ISIN SK 1120002391, 47 659 ks cenných papierov.

4. Súdna exekútorka dňa 1. júla 1997 vydala žiadosť adresovanú žalovanému na registráciu pozastavenia výkonu práva nakladať so zaknihovanými vyššie uvedenými cennými papiermi. Žalovaný dňa 8. júla 1997 vykonal v evidencii zápis a zaregistroval pozastavenie výkonu práva nakladať s predmetnými cennými papiermi na účte majiteľa cenných papierov na dobu do 31. decembra 2005. Súdna exekútorka dňa 2. septembra 1997 vydala príkaz na vykonanie exekúcie predajom cenných papierov, následne dňa 8. septembra 1997 vydala žiadosť adresovanú žalovanému, v ktorej žiadala zrušiť registráciu pozastavenia výkonu práva nakladať s cennými papiermi na účte majiteľa cenných papierov. Dňa 9. septembra 1997 sa súdna exekútorka osobne dostavila na detašované pracovisko žalovaného v Nitre a na tlačive žalovaného podala príkaz na zrušenie registrácie pozastavenia výkonu práva nakladať s cennými papiermi na účte majiteľa cenných papierov, emitenta OBUV, a. s., k čomu priložila exekučný príkaz EX 552/97 z 2. septembra 1997 a žiadosť o zrušenie registrácie pozastavenia výkonu práva nakladať s cennými papiermi zo dňa 8. septembra 1997. Na základe uvedeného žalovaný tvrdí, že neporušil žiadny zákon ani povinnosť zo záväzkového vzťahu a navrhol, aby súd žalobu zamietol.

5. Súd prvej inštancie rozsudkom, č. k. 57Cb/5/99-39 z 2. marca 1999 konanie v časti o zaplatenie 3 858 861,80,-Sk na základe späťvzatia žalobcu v tejto časti, zastavil. Spornou tak zostala suma 18 051 819,20,-Sk, t. j. 599 210,62,-eur.

6. Uznesením, č. k. 57Cb/5/1999-349 z 5. decembra 2006 súd prvej inštancie podľa § 92 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O. s. p.“) pripustil zmenu účastníka konania na strane žalobcu tak, že do konania namiesto Banskej obchodnej spoločnosti, a. s., Prievidza vstúpila obchodná

spoločnosť GENERIX, a. s., Bratislava.

7. V predmetnej veci, po niekoľkých rozhodnutiach Krajského súdu v Bratislave ako prvoinštančného súdu, Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej tiež „Najvyšší súd SR“ alebo „NS SR“) ako odvolacieho súdu aj dovolacieho súdu, rozhodol súd prvej inštancie rozsudkom, č. k. 57Cb/5/1999-380 z 15. januára 2007 o uložení povinnosti žalovanému zaplatiť žalobcovi istinu v sume 18 051 819,20,-Sk a trovy konania žalobcu 1 137 000,-Sk.

Na odvolanie žalovaného Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací uznesením, č. k. 4Obo/10/2013-690 z 31. marca 2014 označený prvoinštančný rozsudok zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. V odôvodnení svojho rozhodnutia uložil prvoinštančnému súdu, že bude jeho úlohou v novom konaní doplniť dokazovanie hlavne na zistenie skutočností, ako postupoval žalovaný, súdna exekútorka aj obchodník s cennými papiermi v čase od zaregistrovania pozastavenia výkonu práva nakladať s predmetnými cennými papiermi na základe žiadosti súdnej exekútorky do zaregistrovania ich prevodu na tretiu osobu. V prípade záveru súdu o porušení právnej povinnosti žalovaným bude potrebné doplniť dokazovanie aj o existenciu ďalších zákonných predpokladov vzniku zodpovednosti žalovaného za škodu v zmysle ustanovení Obchodného zákonníka.

8. Súd prvej inštancie v ďalšom konaní vykonanom v intenciách vyššie označeného uznesenia odvolacieho súdu, z predložených dokladov a na základe vykonaného dokazovania zistil, že predmetom sporu je náhrada škody v sume 599 210,62,-eur, ku ktorej malo dôjsť tým, že žalovaný zrušil pozastavenie výkonu práva nakladať so zaknihovanými cennými papiermi na účte majiteľa cenných papierov CHS, a. s. Z dokladov doložených do spisu zo strany žalovaného mal súd za preukázané, že na základe žiadosti súdnej exekútorky zo dňa 1. júla 1997 došlo dňom 8. júla 1997 podľa § 27 ods. 3 písm. d/ zákona č. 600/1992 Zb. o cenných papieroch (ďalej tiež „zákon o CP“) k zaregistrovaniu pozastavenia výkonu práva nakladať s cennými papiermi na účte povinného CEBO HOLDING SLOVAKIA, a. s., na ktorom mal

47 659 ks akcií spoločnosti OBUV, a. s. Dňa 2. septembra 1997 vydala súdna exekútorka exekučný príkaz č. EX 552/1997 na vykonanie exekúcie predajom predmetných cenných papierov emitenta OBUV, a. s. a dňa 8. septembra 1997 podala žiadosť o zrušenie registrácie pozastavenia výkonu práva nakladať so zaknihovanými cennými papiermi emitenta OBUV, a. s., vedenými na účte obchodnej spoločnosti CEBO HOLDING SLOVAKIA, a. s.

Dňom 9. septembra 1997 bola podľa § 27 ods. 7 zákona o CP zaregistrovaná blokácia v prospech obchodníka s cennými papiermi do 17. septembra 1997. Po zrušení registrácie pozastavenia výkonu práva nakladať s cennými papiermi v zmysle príkazu súdnej exekútorky bola zaregistrovaná blokácia predmetných akcií v prospech obchodníka s cennými papiermi CONTACT BROKERS, o. c. p., a. s., ktorej platnosť bola obmedzená do 17. septembra 1997. Obchodník s cennými papiermi, ani súdna exekútorka, príkaz na predĺženie pozastavenia výkonu práva nakladať s predmetnými akciami nepodali. Žalovaný na základe predložených dokladov zaregistroval dňa 24. októbra 1997 zmenu majiteľa cenných papierov na spoločnosť

TG TRADE, a. s. Súd prvej inštancie uviedol, že nepredĺženie registrácie pozastavenia výkonu práva nakladať s predmetnými akciami obchodníka s cennými papiermi CONTACT BROKERS, o. c. p., a. s. po 17. septembri 1997 a nedanie príkazu súdnou exekútorkou na zaregistrovanie pozastavenia výkonu práva nakladať s predmetnými akciami

do 24. októbra 1997, kedy došlo k zmene majiteľa cenných papierov, nie je možné pričítať v neprospech žalovaného, nakoľko po 17. septembri 1997 nebola na tieto akcie viazaná žiadna ťarcha, tzn. mohlo dôjsť k zmene ich majiteľa.

9. Súd prvej inštancie poukázal na ust. § 27 ods. 2, ods. 6, ods. 7 a § 89 zákona o CP a § 373 Obchodného zákonníka (ďalej tiež „ObchZ“) a konštatoval, že JUDr. I., so sídlom v Nitre, bola dňom 31. decembra 2003 odvolaná z funkcie súdneho exekútora.

Jej náhradníkom sa stal JUDr. O., so sídlom rovnako v Nitre, ktorý súdu oznámil, že exekučný spis EX 552/97 sa u neho nenachádza a pravdepodobne sa stratil. V tejto súvislosti si súd z Okresného súdu Partizánske vyžiadal exekučný spis, sp. zn. 5Er/9/98, z ktorého zistil, že na základe návrhu súdnej exekútorky JUDr. I. zo dňa 12. mája 1997 na uskutočnenie exekúcie (na základe exekučného titulu -

rozsudku Krajského súdu v Trenčíne, č. k. 10Cb/48/97-30 zo dňa 10. apríla 1997), Krajský súd v Trenčíne dňa 14. mája 1997 udelil JUDr. I. poverenie č. 5300 000003 na vymożenie uloženej povinnosti. Z dôvodu miestnej príslušnosti bola vec postúpená Okresnému súdu Partizánske, ktorý uznesením, č. k. 5Er/9/98-7 zo dňa 20. januára 1998 schválil príklep udelený pri dražbe nehnuteľnosti zapísanej na LV č. XXXX v obci A., kat. územie A., označenej ako parc. č. 2626/1, 2626/1, súp. č. 226 - materská škôlka, so všetkým, čo patrí k tejto nehnuteľnosti, vo vlastníctve povinného CHS, a. s., vydražiteľovi SOFTIP, s. r. o., B. Bystrica. Dražba sa konala dňa 22. októbra 1997 na exekútorskom úrade JUDr. S.. Okresný súd Partizánske uznesením, č. k. 5Er/9/98-10 zo dňa 1. apríla 1998 schválil rozvrh výťažku v sume 2 379 560,-Sk z verejnej dražby uvedenej nehnuteľnosti vykonanej dňa 22. októbra 1998. Súdna exekútorica podaním z 9. marca 1999 na základe listu oprávneného zo 4. januára 1999, ktorým zobral návrh na vykonanie exekúcie späť, navrhla súdu exekúciu zastaviť. Dôvodom späťvzatia návrhu na vykonanie exekúcie bolo vyhlásenie konkurzu na majetok CHS, a. s., Partizánske. Okresný súd Partizánske uznesením, č. k. 5Er/9/98-14 zo dňa 26. júla 1999 exekúciu podľa § 57 ods. 1 písm. c/ zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „EP“) zastavil. V prílohe listu zo dňa 29. júla 1999 súdna exekútorica vrátila poverenie na vykonanie exekúcie na základe exekučného titulu
- rozsudku, č. k. 10Cb/48/97-30 z 10. apríla 1997, vydaného Okresným súdom Partizánske.

10. Podľa výpisu z Obchodného registra Okresného súdu Bratislava I, odd. Sa, vložka č. 4653/B, obchodná spoločnosť CONTACT BROKERS, a. s. v likvidácii, so sídlom Metodova 7, Bratislava, IČO: 31 641 474, bola vymazaná z obchodného registra dňom 14. októbra 2009, po ukončení likvidácie. Súdna exekútorica dňa 9. septembra 1997 dala príkaz na zaregistrovanie blokácie v prospech obchodníka s cennými papiermi do 17. septembra 1997 pre obchodníka s cennými papiermi CONTACT BROKERS, o. c. p., a. s. Výplývajúc z vyššie uvedeného výpisu z obchodného registra, menovaná obchodná spoločnosť mala v predmete činnosti obchodovanie s cennými papiermi v období od 2. marca 1998 do 15. októbra 2004, čo je obdobie, ktoré sa nezhoduje s dátumom, kedy súdna exekútorica dala príkaz na obchodovanie s cennými papiermi označenému obchodníkovi s cennými papiermi. Vzhľadom k tomu, že tento obchodník nerealizoval žiadny predaj vyššie uvedených cenných papierov, ako aj vzhľadom na jeho výmaz z obchodného registra príslušného súdu, súd ďalej neskúmal oprávnenosť „konania“ spoločnosti CONTACT BROKERS, a. s. v likvidácii, Bratislava.

11. Súd prvej inštancie uviedol, že žalovaný v zmysle § 27 ods. 2 v nadväznosti na § 27 ods. 4 zákona o CP, má urobiť zápis zrušenia registrácie pozastavenia výkonu práva nakladať so zaknihovanými cennými papiermi po uplynutí doby jeho zaregistrovania automaticky alebo pred uplynutím tejto doby na základe príkazu oprávnenej osoby. Súdny exekútor patrí medzi tie osoby, ktoré môžu dať príkaz na registráciu pozastavenia výkonu práva nakladať so zaknihovanými cennými papiermi podľa § 27 ods. 3 písm. d/ zákona o CP.

V zákone o cenných papieroch nie je presne upravené, ktorá osoba je oprávnená dať príkaz na zrušenie registrácie pozastavenia práva nakladať so zaknihovanými cennými papiermi, čo je možné analogicky vyvodiť z toho, že takéto oprávnenie má tá osoba, ktorá je oprávnená podať príkaz na registráciu pozastavenia práva nakladať so zaknihovanými cennými papiermi.

12. Súd prvej inštancie mal za preukázané, že na základe žiadosti súdnej exekútoriky z 8. septembra 1997 došlo k zániku pozastavenia výkonu práva nakladať s predmetnými cennými papiermi, na základe príkazu podľa § 27 ods. 7 zákona č. 600/1992 Zb. v znení platnom v čase zadania žiadosti. Žalovaný neporušil povinnosť v zmysle § 27 ods. 6 zákona o CP, keď prevod zaknihovaných cenných papierov na spoločnosť TG TRADE, a. s. dňa 24. októbra 1997 zaregistroval. Predpoklad porušenia povinnosti zo strany žalovaného, pre určenie jeho zodpovednosti za škodu, preto splnený nebol.

13. Vzhľadom na uvedené, keďže nebolo preukázané porušenie povinnosti žalovaným, súd sa podľa § 89 zákona o CP nezaoberal náhradou škody v nadväznosti na úpravu podľa zákona č. 513/1991 Zb. v znení

jeho zmien a doplnkov. Na základe takto zisteného skutkového a právneho stavu súd uzavrel, že žalovaný v zmysle § 27 ods. 6 zákona o CP nenesie žiadnu zodpovednosť za škodu spôsobenú žalobcovi, čo bolo dôvodom zamietnutia žaloby.

14. O náhrade trov konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 142 ods. 1 O. s. p. Žalovaný mal vo veci plný úspech, preto mu priznal plnú náhradu trov konania z titulu zaplatených súdnych poplatkov podľa zákona č. 71/1992 Zb. (za odvolanie v sume 500 000,-Sk dňa 31. mája 1999, za dovolanie v sume 1 200 000,-Sk dňa 28. februára 2005 a za dovolanie v sume 1 000 000,-Sk dňa 9. mája 2007) a náhrady trov právneho zastúpenia podľa vyhlášky č. 240/1990 Zb., vyhlášky č. 163/2002 Z. z. a vyhlášky č. 655/2004 Z. z., konkrétne za 5 úkonov právnej pomoci po 20 160,-Sk a režijný paušál za 5 úkonov po 100,-Sk (prevzatie zastúpenia, odvolanie voči rozsudku z 2. marca 1999, vyjadrenie k uzneseniu NS SR z 31. júla 2000, účasť na pojednávaní na NS SR dňa 20. júna 2000, vyjadrenie k odvolaniu z 13. októbra 2000), za 5 a 1 úkonov právnej pomoci po 48 760,-Sk a režijný paušál 2 x po 100,-Sk, 3 a 1 úkonov po 128,-Sk (účasť na pojednávaniach dňa 26. januára 2001, 30. septembra 2002, 13. februára 2003, 10. marca 2003 a 26. októbra 2004, vyjadrenie k odvolaniu žalobcu z 11. júna 2003), za 7 úkonov právnej pomoci po 48 850,-Sk spolu s 1 úkonu právnej služby a 1 úkonu právnej služby a režijný paušál 2 x po 150,-Sk, 4 x po 178,-Sk a 3 x po 190,-Sk (dovolanie zo 17. januára 2005, žiadosť o odklad vykonateľnosti z 10. marca 2005, účasť na pojednávaniach dňa 8. januára 2007, 15. januára 2007 - 1 úkonu právnej služby, dňa 12. decembra 2007 - 1 úkonu právnej služby, dňa 23. januára 2008, odvolanie zo 14. februára 2007, vyjadrenie k stanovisku žalobcu zo dňa 14. januára 2008 a vyjadrenie k dovolaniu žalobcu zo 7. júla 2008) a za 7 úkonov právnej pomoci po 1 621,73,-eur a režijný paušál 1 x 7,21,-eur, 1 x 7,41,-eur, 2 x po 8,04,-eur a 3 x po 8,39,-eur (účasť na pojednávaniach dňa 14. decembra 2010, 19. novembra 2014, 4. marca 2015 a 20. mája 2015, vyjadrenie k dovolaniu z 25. mája 2011, návrh na uloženie zložit' preddavok na trovy konania z 22. septembra 2014, vyjadrenie z 5. februára 2015), vrátane 20% DPH.

15. Súd prvej inštancie žalovanému nepriznal náhradu trov konania za 1 úkon právnej pomoci súvisiaci so zmenou jeho právneho zastúpenia, za 2 úkony právnej pomoci za porady s klientom, keďže tieto neboli ničím preukázané (dokladované) a pri ich vyúčtovaní nebol ani dátum ich uskutočnenia, obdobne za 1 úkon právnej pomoci súvisiaci s rokovaním so žalobcom a za 2 úkony právnej pomoci súvisiace so stanoviskom dovolateľa k vyjadreniu žalobcu a stanoviskom žalovaného k rozsudku dovolacieho súdu z 24. marca 2006, keďže tieto stanoviská súd nevyhodnotil ako potrebné pre hájenie práv klienta.

16. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca v celom jeho rozsahu a žalovaný podal odvolanie v časti jemu nepriznaných trov právneho zastúpenia.

17. Žalobca svoje odvolanie (č. l. 865 - 874) odôvodnil tým, že sa mu postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom (odvolací dôvod podľa § 205 ods. 2 písm. a/ O. s. p. v nadväznosti na § 221 ods. 1 písm. j/ O. s. p.), súd prvej inštancie nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav (odvolací dôvod podľa § 205 ods. 2 písm. a/ O. s. p. v nadväznosti na § 221 ods. 1 písm. h/ O. s. p.), súd prvej inštancie neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností (odvolací dôvod podľa § 205 ods. 2 písm. c/ O. s. p.), súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (odvolací dôvod podľa § 205 ods. 2 písm. d/O. s. p.), súčasne že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (odvolací dôvod podľa § 205 ods. 2 písm. f/ O. s. p.).

18. Žalobca považuje rozsudok prvoinštančného súdu za nesprávny, nezákonný a navyše aj arbitrárny. Podľa názoru žalobcu je rozsudok výsledkom zjavnej svojvôle prvoinštančného

súdu a vo svojej podstate trpí aj nepreskúmateľnosťou. Má za to, že jedným z kauzálnych dôsledkov vydania arbitrárneho prvoinštančného rozsudku je skutočnosť, že sa ním žalobcovi inter alia odňala možnosť konať pred súdom. Podľa jeho názoru dôvody, ktoré viedli prvoinštančný súd k vydaniu rozsudku, sú svojvoľným výkladom legislatívnych ustanovení.

19. Dôvodom zakladajúcim prípustnosť odvolania podľa ust. § 205 ods. 2 písm. a/ O. s. p. v nadväznosti na ust. § 221 ods. 1 písm. f/ O. s. p. a tiež dovolania z dôvodu zmatečnosti podľa ust. § 237 ods. 1 písm. f/ O. s. p., je podľa žalobcu vadný procesný postup súdu v občianskom súdnom konaní, ktorým sa účastníkovi odňala možnosť pred ním konať a uplatňovať procesné práva, ktoré sú mu v konaní priznané za účelom zabezpečenia účinnej ochrany jeho práv a oprávnených záujmov.

20. Žalobca má za to, že prvoinštančný súd síce čiastočne doplnil dokazovanie v smere naznačenom v odvolacom rozhodnutí (uznesení NS SR, č. k. 4Obo/10/2013-690 z 31. marca 2014), avšak žiadnym transparentným a preskúmateľným spôsobom neuviedol právne posúdenie zisteného skutkového stavu, z ktorého vyvodil svoje právne závery. Žalobca tiež uviedol, že k niektorým skutočnostiam, ktoré mal súd prvej inštancie v zmysle dovolacích rozhodnutí relevantne posúdiť, sa prvoinštančný súd dokonca ani len nevyjadril, napr. posúdenie pokynu súdnej exekútorke zo dňa 8. septembra 1997 z hľadiska jeho obsahu (vrátane možnosti, resp. nemožnosti jeho akceptácie zo strany žalovaného) a výpoveď súdnej exekútorke v rámci súdneho konania. Napadnutý rozsudok je tak podľa názoru žalobcu v zjavnom rozpore so záväznými právnymi názormi vyjadrenými Najvyšším súdom Slovenskej republiky v dovolacích rozhodnutiach, ako aj v poslednom odvolacom rozhodnutí.

21. Podľa názoru žalobcu nemožno považovať žiadosť súdnej exekútorke a ani vyplnený formulár „Služby SCP/2“, adresované žalovanému, ako nepodmienené a účelovo neviazané príkazy v zmysle § 27 ods. 7 zákona o CP. Pre cenné papiere je typické, že na zachovanie alebo výkon práv z nich vyplývajúcich treba vykonať presne predpísané nezameniteľné formulované právne úkony, aby nevznikli žiadne pochybnosti o ich obsahu. Žiadosť súdnej exekútorke bola expressis verbis účelovo viazaná výlučne na uspokojenie pohľadávky oprávneného v rámci vedeného exekučného konania. Dôkazom tejto skutočnosti je svedecká výpoveď súdnej exekútorke na pojednávaní konanom na odvolacom Najvyššom súde SR dňa 23. januára 2008. Žalobca má za to, že bez ohľadu na protiprávne zrušenie príkazu zo strany žalovaného bol žalovaný naďalej viazaný v rámci poskytovania súčinnosti právoplatným a vykonateľným exekučným príkazom súdnej exekútorke. V rozpore s uvedenou okolnosťou žalovaný dňa 24. októbra 1997 protiprávne vykonal registráciu prevodu cenných papierov medzi povinným (spoločnosťou CEBO HOLDING SLOVAKIA, a. s.) a treťou osobou (spoločnosťou TG TRADE, a. s.), a to dokonca na základe absolútne neplatného právneho titulu - Zmluvy o prechode práv a povinností z 22. októbra 1997 a vzhľadom na to, že spoločnosť CEBO HOLDING SLOVAKIA, a. s. nebola oprávnená disponovať s predmetnými cennými papiermi, o čom mal žalovaný nevyhnutne vedomosť. Žalovaný teda vykonal registráciu prevodu cenných papierov povinného, pričom si bol nevyhnutne vedomý skutočnosti, že tieto cenné papiere sú predmetom exekučného konania a povinný nie je oprávnený s nimi nakladať, a teda ich ani previesť na tretí subjekt. V zmysle § 133 EP, realizáciu pohľadávky z cenných papierov vykoná exekútor realizačnými úkonmi primeranými povahe týchto listín. Všetky úkony pri nakladaní s cennými papiermi robí namiesto povinného exekútor. Žalobca má za to, že žalovaný svojim konaním porušil zákonné ustanovenia §§ 131 až 133 EP ako i zákonné ustanovenie § 27 ods. 6 zákona o CP. V tejto súvislosti žalobca poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 2Obo/116/2009 z 10. marca 2010, z ktorého vyplynulo, že právny predchodca žalobcu (CEBO HOLDING SLOVAKIA, a. s.) nebol v rozhodnom čase oprávnený s akciami manipulovať, Zmluva o prechode práv a povinností z 22. októbra 1997 a Dodatok č. 1 sú v rozpore so zákonom, a teda v zmysle ustanovenia § 39 OZ sú absolútne neplatnými právnymi úkonmi. Náležitnosť odôvodnenia právnych záverov prijatých v označenom rozsudku najvyššieho súdu bola potvrdená aj uznesením Ústavného súdu Slovenskej republiky (ďalej len „Ústavný súd SR“), č. k. II. ÚS 302/2010-17 z 24. júna 2010, ktorým bola odmietnutá ústavná sťažnosť spoločnosti TG

TRADE, a. s.

22. Žalobca poukázal na skutočnosť, že evidenciu zaknihovaných cenných papierov viedlo stredisko cenných papierov na účtoch majiteľov cenných papierov, pričom na základe § 59 ods. 1 písm. d/ zákona o CP tento účet obsahoval aj osoby oprávnené nakladať s cennými papiermi evidovanými na účte a rozsah tohto ich oprávnenia, ako aj osoby oprávnené požadovať údaje o týchto cenných papieroch a rozsah tohto ich oprávnenia. Z povahy vedenia evidencie zaknihovaných cenných papierov, ako aj z príslušných ustanovení zákona o cenných papieroch jednoznačne vyplýva, že žalovaný svoju evidenčnú činnosť vykonával na základe podkladov, ktoré mu boli poskytnuté. Na základe § 56 ods. 6 zákona o CP malo teda stredisko cenných papierov jednak právo na poskytnutie všetkých potrebných podkladov, ale s týmto jeho právom bola nevyhnutne spojená i povinnosť viesť riadne evidenciu na základe týchto podkladov. Tento postup slúžil na to, aby nemohlo dôjsť k vzniku škody oprávnených osôb zo zaknihovaných cenných papierov neoprávneným zásahom osôb, ktoré nemali oprávnenie konať v ich mene.

23. Žalovaný v rozpore s uvedenými skutočnosťami nevykonával na základe podkladov zaslaných mu súdnou exekútkou vo svojej evidencii zmenu osoby oprávnenej nakladať s evidovanými cennými papiermi, ktorou sa namiesto povinného v exekučnom konaní stala v zmysle § 133 druhá veta EP výlučne súdna exekútko. Nebyť porušenia tejto povinnosti žalovaného, nedošlo by dňa 24. októbra 1997 k protiprávnemu vykonaniu registrácie prevodu predmetných cenných papierov medzi povinným v exekučnom konaní a treťou osobou na základe absolútne neplatného titulu. Podľa § 67 zákona o CP, stredisko cenných papierov zodpovedá za škodu, ktorá vznikla osobám, ktorých účty a registre vedie, v dôsledku chyby alebo neúplnosti v jeho evidencii, ibaže túto škodu spôsobila iná osoba, ktorá neplnila povinnosti za stredisko. Žalobca podotkol, že nielen zákonnou, ale aj zmluvnou povinnosťou žalovaného bolo viesť cenné papiere na účte majiteľa cenných papierov, a to až do momentu, kým osoba oprávnená nakladať s týmito cennými papiermi nedala príkaz na ich prevod, resp. kým nedošlo k zmene ich majiteľa na základe iných právnych skutočností. V zmysle § 58 ods. 5 zákona o CP právny vzťah medzi majiteľom účtu a strediskom sa spravuje týmto zákonom a Obchodným zákonníkom. Pokiaľ teda žalovaný bez príkazu osoby oprávnenej nakladať s cennými papiermi uskutočnil v evidencii cenných papierov zmenu ich majiteľa, porušil tým zároveň aj zmluvnú povinnosť evidovať cenné papiere na jeho účte. V dôsledku uvedeného žalovaný objektívne zodpovedá za škodu, ktorá porušením tejto povinnosti vznikla. Žalobca má za to, že žalovaný uvedeným konaním porušil zákonné ustanovenie § 67 zákona o CP, pričom v čase prevodu musel nevyhnutne vedieť, že spoločnosť CEBO HOLDING SLOVAKIA, a. s. nemá právo špecifikované cenné papiere previesť na spoločnosť TG TRADE, a. s.

24. Podľa názoru žalobcu je na základe § 373 ObchZ potrebné dôvodiť, že žalovaný mal konať v súlade so zmyslom a účelom jeho špecifického postavenia na základe zákona o cenných papieroch, z čoho vyplývala tiež jeho prevenčná povinnosť bez ohľadu na iné právne a skutkové súvislosti. Povinnosť žalovaného konať v súlade s uvedeným vyplýva i z § 89 zákona o CP, ktorý ohľadne škody odkazuje na ustanovenia Obchodného zákonníka o náhrade škody. Žalobca má navyše za to, že žalovaný si v uvedených súvislostiach nesplnil ani notifikačnú povinnosť podľa § 377 ObchZ, ktorej nerešpektovanie (nesplnenie) zakladá zodpovednosť za škodu.

25. Žalobca namietol aj druhý enunciat rozsudku o náhrade trov konania, ktorý je podľa jeho názoru nezákonný, nepreskúmateľný a vzhľadom na jeho znenie (zaplatiť eur 125 127,63) aj zmätočný.

26. Žalovaný podal odvolanie proti rozsudku prvoinštančného súdu, v časti týkajúcej sa trov konania, a to ohľadne nepriznaných šiestich úkonov právnej služby (č. l. 861). Namietol, že pokiaľ ide o úkon právnej pomoci súvisiaci so zmenou právneho zastúpenia žalovaného (ide zrejme o prevzatie a prípravu právneho zastúpenia JUDr. C.), súd neuviedol dôvod nepriznania odmeny. V tejto súvislosti žalovaný poukázal na skutočnosť, že predmetné súdne konanie trvá už 16,5 roka, pričom na strane žalovaného došlo k zmene právneho zástupcu len jedenkrát (inak išlo o zmenu právnej formy AK). Pri uvedenej dĺžke konania, kedy došlo už aj k výmene zákonného sudcu, niekoľkokrát sa menil aj odvolací a dovolací senát, nemožno jednu zmenu právneho zástupcu na strane žalovaného považovať za neprimeranú a predmetný právny úkon hodnotiť ako neúčelný. V rovnakom kontexte je podľa žalovaného potrebné vnímať aj dve porady s klientom. Pokiaľ ide o stretnutie s protistranou, ide o skutočnosť medzi účastníkmi konania nespornú. Žalovaný ju preukazuje listom žalobcu, ktorý pripojil k odvolaniu. K dvom podaniam - stanovisku dovolateľa k vyjadreniu žalobcu a stanovisku žalovaného k rozsudku dovolacieho súdu z 24. marca 2006, za ktoré nebola priznaná náhrada trov, žalovaný uviedol, že ide o vyjadrenia v merite veci, ktoré boli v príslušnom štádiu konania účelné. V období, keď uvedené podania za účelom bránenia práv žalovaného predkladal súdu jeho právny zástupca, inicioval žalobca voči žalovanému exekúciu na základe rozsudku, ktorý bol napokon zrušený. Žalovaný bol pod enormným tlakom, preto je prirodzené, že považoval za potrebné intenzívnejšie sa v konaní brániť. S ohľadom na uvedené má žalovaný za to, že predmetné úkony právnej služby predstavovali účelné bránenie jeho práva, preto odvolaciemu súdu navrhol, aby mu priznal náhradu trov konania aj za tieto úkony právnej služby.

27. K odvolaniu žalobcu sa vyjadril žalovaný písomným podaním zo dňa 4. augusta 2015, súdu prvej inštancie doručeným dňa 12. augusta 2015 (č. l. 881 - 883), v ktorom s poukazom na uznesenie Ústavného súdu SR, sp. zn. IV. ÚS 115/03 z 3. júla 2003 uviedol, že napadnutý rozsudok obsahuje dostatočné odôvodnenie. V predmetnej veci nie je sporný skutkový stav a tejto skutočnosti sa žalobca vo svojom odvolaní ani bližšie nevenuje. Z odvolania tiež nie je zrejmé, aké dôkazy, ktoré žalobca navrhol, neboli za 16 rokov trvania tohto súdneho konania vykonané. Vo vzťahu k právnomu posúdeniu veci žalovaný uviedol, že právne závery súdu prvej inštancie nie sú v rozpore s právnymi závermi žiadneho z dovolacích rozhodnutí vydaných v tejto veci, hoci žalobca sa snaží vyvolať tento dojem, najmä keď cituje odôvodnenia rozhodnutí týkajúce sa priebehu konania, nie právne závery dovolacieho súdu. Vo vzťahu k námietkam žalobcu, týkajúcim sa účelnosti právneho zastúpenia žalovaného, ktoré žalobca prezentoval v súvislosti s priznanou náhradou trov právneho zastúpenia, žalovaný poukázal na to, že žalovaný je rovnako ako žalobca akciovou spoločnosťou, t. j. subjektom súkromného práva, ktorý má právo v rámci zásady rovnosti zbraní na právne zastúpenie. Hoci má žalovaný právny odbor, tento sa zaoberá prevažne právnymi vzťahmi, ktoré vznikajú v rámci vnútornej organizácie žalovaného. S ohľadom na uvedené a charakter tohto súdneho konania sa žalovaný rozhodol pre právne zastúpenie advokátskou kanceláriou, pričom tento jeho krok nemožno hodnotiť ako neúčelný, resp. ako zneužitie práva. V tomto smere poukázal na jednoznačnú judikatúru Ústavného súdu SR (sp. zn. IV. ÚS 84/2014, ako aj Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 7Cdo/93/2013).

28. Zhrnúc uvedené, žalovaný je toho názoru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je vecne správne, preto odvolaciemu súdu navrhol, aby ho potvrdil s výnimkou časti týkajúcej sa trov konania dotknutej odvolaním žalovaného a žalovanému priznal náhradu trov odvolacieho konania v sume 1 956,14,-eur za jeden úkon právnej služby (vyjadrenie k odvolaniu v sume 1 621,73 eur + režijný paušál 8,39 eur + DPH).

29. O odvolaniach žalobcu a žalovaného rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky ako odvolací súd rozsudkom, č. k. 4Obo/26/2015-888 z 29. júna 2016, ktorým rozsudok súdu prvej inštancie, č. k. 57Cb/5/1999-852 z 20. mája 2015 podľa § 219 ods. 1 O. s. p. ako vecne správny potvrdil.

30. Na dovolanie žalobcu, Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací, uznesením, sp. zn.

1ObdoV/14/2017 z 28. marca 2017 podľa § 449 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „C. s. p.“) rozsudok odvolacieho súdu z 29. júna 2016 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, konštatujúc, že odvolací súd svojím procesným postupom - nezaslaním vyjadrenia žalovaného k odvolaniu žalobcu znemožnil žalobcovi ako strane v spore, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 písm. f/ C. s. p.). Z rozhodnutia dovolacieho súdu vyplýva, že k odvolaniu žalobcu (č. l. 865) sa písomne vyjadril žalovaný (č. l. 881), pričom táto replika žalovaného na odvolanie žalobcu bola žalobcovi doručená dňa 29. júna 2016 (č. l. 885). Žalobca preukázal, že predmetné vyjadrenie žalovaného k jeho odvolaniu fyzicky obdržal 29. júna 2016 po verejnom vyhlásení rozsudku odvolacieho súdu, ktoré sa konalo dňa 29. júna 2016 o 11 hod. 10 min. Dovolací súd uložil odvolaciemu súdu, aby v novom konaní odstránil vadu zistenú podľa § 420 písm. f/ C. s. p. a vo veci znovu rozhodol, vrátane trov dovolacieho konania.

31. Odvolací súd, konajúc v intenciách dovolacieho súdu, zaslal vyjadrenie žalovaného zo 4. augusta 2015, prvoinštančnému súdu doručené 12. augusta 2015 (č. l. 881 až 883), žalobcovi ako odvolateľovi s tým, že má možnosť sa k nemu vyjadriť najneskôr v lehote 10 dní od doručenia predmetného vyjadrenia (§ 374 ods. 1 C. s. p.). Vyjadrenie žalobcu z 3. septembra 2018, NS SR doručené dňa 4. septembra 2018, následne odvolací súd zaslal žalovanému rovnako s poučením, že má možnosť sa k nemu vyjadriť (§ 374 ods. 2 C. s. p.). Vyjadrenie žalovaného bolo odvolaciemu súdu doručené 21. septembra 2018.

32. Uvedeným postupom bol odstránený procesný nedostatok vytknutý dovolacím súdom odvolaciemu súdu v jeho predchádzajúcom (zrušenom) rozhodnutí. Odvolací súd tak postupoval v súlade s princípom kontradiktórnosti obsiahnutým v článku 9 C. s. p., ktorý ustanovuje, že strany sporu majú právo sa oboznámiť s vyjadreniami, návrhmi a dôkazmi protistrany a môžu k nim vyjadriť svoje stanovisko v rozsahu, ktorý určí zákon. Odvolací súd doručil písomné vyjadrenia sporových strán protistranám v dostatočnom časovom predstihu pred rozhodnutím (28. októbra 2018), čím im bola daná možnosť zaujať k nim kvalifikované stanovisko.

33. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd funkčne príslušný na dokončenie predmetného odvolacieho konania podľa ust. § 470 ods. 4 C. s. p., po zistení, že odvolanie podali strany sporu, v neprospech ktorých bolo rozhodnuté (§ 359 C. s. p.) včas (§ 362 ods. 1 prvá veta C. s. p.), proti rozsudku, proti ktorému zákon podanie tohto opravného prostriedku nevyklučuje (§ 355 ods. 1 C. s. p.), prejednal odvolania žalobcu i žalovaného v rozsahu a z dôvodov v nich uvedených (ktorými je odvolací súd podľa § 379 a 380 ods. 1 C. s. p. viazaný), bez nariadenia pojednávania (keďže nebolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie a nevyžadoval to dôležitý verejný záujem; § 385 ods. 1 C. s. p.) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu ani žalovaného nie sú dôvodné, preto napadnutý rozsudok podľa § 387 ods. 1 C. s. p. ako vecne správny potvrdil.

34. Odvolací súd, rešpektujúc princíp verejnosti konania ako jednu z ústavných procesných záruk práva na súdnu a inú právnu ochranu, postupoval podľa § 219 ods. 1 C. s. p. v spojení s § 378 ods. 1 C. s. p. a potvrdzujúci rozsudok verejne vyhlásil s tým, že miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku oznámil spôsobom zakotveným v ust. § 219 ods. 3 C. s. p.

35. Vzhľadom k tomu, že odvolanie bolo podané pred 1. júlom 2016, t. j. za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku, odvolací súd postupoval v zmysle § 470 ods. 1, ods. 2 veta prvá C. s. p. (podľa ktorých ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti a právne účinky úkonov, ktoré nastali v konaní pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona zostávajú zachované) a právnu vec posudzoval v zmysle

príslušných ustanovení Občianskeho súdneho poriadku.

36. Predmetom sporu je žalobcom uplatnené právo titulom náhrady škody vo výške 599 210,62,-eur podľa § 373 ObchZ v spojení s ustanovením § 89 zákona č. 600/ 1992 Zb. o cenných papieroch v znení neskorších zmien. Žalobca opodstatnenosť svojho nároku odôvodňuje tvrdením o porušení zákona o cenných papieroch (§ 27 ods. 6, 7), ako aj zákonných ustanovení §§ 131 - 133 Exekučného poriadku žalovaným. Z obsahu spisu a doterajšieho priebehu konania je zrejmé, že vo veci bolo vydaných niekoľko prvoinštančných rozhodnutí, ktoré boli odvolacím, ako aj dovolacím súdom zrušené a vrátené na doplnenie dokazovania a nové prejednanie veci. Uznesením odvolacieho súdu, č. k. 4Obo/10/2013-690 zo dňa 31. marca 2014 bol rozsudok súdu prvej inštancie (č. k. 57Cb/5/1999-380 z 15. januára 2007) opätovne zrušený s v ňom vysloveným právnym názorom, ktorým bol Krajský súd v Bratislave viazaný. Odvolací súd má za to, že súd prvej inštancie dokazovanie v intenciách Najvyššieho súdu Slovenskej republiky doplnil.

37. Zo zisteného skutkového stavu nesporne vyplýva, že súdna exekútorka JUDr. I. dňa 1. júla 1997 s odkazom na ust. § 27 zákona o CP žiadala o zaregistrovanie pozastavenia výkonu práva nakladať so zaknihovanými cennými papiermi emitenta OBUV, a. s. v počte 47 659 ks, na dobu uvedenú v upovedomení o začatí exekúcie (č. 1. 8). Stredisko cenných papierov SR Bratislava, a. s. (právnny predchodca žalovaného) výpisom ku dňu 8. júla 1997 požiadavku na službu - zákaz predaja cenných papierov, akceptovalo s dátumom platnosti blokácie do 31. decembra 2005 (č. 1. 13) a zaregistrovalo pozastavenie práv nakladať s cennými papiermi s platnosťou do 31. decembra 2005 v prospech obchodníka s cennými papiermi - identifikačné číslo XXXXXXXXXXXX. (č. 1. 16). Následne súdna exekútorka zaslala žalovanému žiadosť zo dňa 8. septembra 1997 o odblokovanie predmetných zaknihovaných cenných papierov v počte 47 659 ks emitenta OBUV, a. s. z dôvodu zadania príkazu na predaj cenných papierov obchodníkovi s cennými papiermi CONTACT BROKERS, o. c. p. (č. 1. 31, č. 1. 187). Súdna exekútorka ako osoba oprávnená nakladať s cennými papiermi povinného (§ 133 EP) obsahovo totožnú žiadosť o odblokovanie predmetných cenných papierov zopakovala na predpísanom tlačive strediska dňa 9. septembra 1997. Žiadosť na vykonanie služby žalovaný prijal a požiadavka služby bola akceptovaná, zmena stavu prevedená, a to k stavu 22. októbra 1997. Po vykonaní služby emisia cenných papierov na účte majiteľa nemala žiadne obmedzenia (č. 1. 189). Po zrušení registrácie pozastavenia výkonu práva nakladať s cennými papiermi v zmysle príkazu súdnej exekútorky bola zaregistrovaná blokácia predmetných akcií v prospech obchodníka s cennými papiermi CONTACT BROKERS, o. c. p., a. s., ktorej platnosť bola obmedzená len do 17. septembra 1997, čo medzi sporovými stranami nie je sporné (č. 1. 795). Po tomto dátume súdna exekútorka, ani ňou poverený obchodník s cennými papiermi, nepodali príkaz na predĺženie pozastavenia výkonu práva nakladať s predmetnými akciami, ani nepožiadali o takúto službu na účte majiteľa cenných papierov v zmysle § 59 ods. 1 písm. d/ zákona o CP. Samotný exekučný príkaz automaticky nemá účinky blokácie zaknihovaných cenných papierov, tieto má až zaregistrovanie pozastavenia výkonu práva nakladať s cennými papiermi v zmysle § 27 ods. 6 zákona o CP. Preto námietka žalobcu, že žalovaný porušil svoju povinnosť a žalobcovi svojim konaním spôsobil škodu, keď vykonal registráciu prevodu cenných papierov medzi povinným a treťou osobou a týmto konaním zmaril vykonanie exekúcie v zmysle § 133 EP v prospech oprávneného, nie je dôvodná. V danom prípade žalovaný nebol účastníkom exekučného konania a nebol ani povinný preverovať spôsob uspokojenia, resp. zánik exekúcie, ako aj postup exekútorky v zmysle § 131 EP. Žalovaný nie je v tomto smere oprávnený bez pokynu oprávnenej osoby z vlastnej iniciatívy realizovať na účtoch majiteľov cenných papierov služby, a to ani na základe priloženého exekučného príkazu.

38. Z ustanovenia § 27 ods. 7 zákona o CP, ani z iného právneho predpisu nevyplýva, akú formu má mať príkaz na zrušenie registrácie pozastavenia práv nakladať s cennými papiermi, preto právny úkon a jeho účinky je potrebné posudzovať z hľadiska jeho obsahu (§ 37 ods. 1 OZ). Súd prvej inštancie správne dospel k záveru, že na základe žiadosti súdnej exekútorky ako osoby oprávnenej (č. 1. 31) žalovaný bol povinný odblokovať pozastavenie výkonu práva nakladať so zaknihovanými cennými

papiermi (§ 27 ods. 7 zákona o CP). Zo strany žalovaného preto nedošlo k porušeniu žiadnej zákonom uloženej ani zmluvnej povinnosti, pretože služby v rozsahu, ktoré od neho súdna exekútorica požadovala, v zmysle zákona uskutočnil (§ 27 ods. 6, 7 zákona o CP). Z výpovede súdnej exekútorice JUDr. I. ako svedkyne na súdnom pojednávaní dňa 23. januára 2008 (č. 1. 448), zároveň ako osoby vo veci priamo zainteresovanej vyplýva, že k odblokovaniu akcií muselo reálne dôjsť, aby sa uskutočnil ich predaj a došlo k uspokojeniu oprávneného. Pokiaľ sa jednalo o povinného, on bol viazaný všeobecným príkazom, ku ktorému došlo po začatí exekučného konania a nemohol svojvoľne nakladať s predmetnými akciami v čase výkonu exekúcie. V zmysle § 133 ods. 2 EP pri nakladaní s cennými papiermi robí namiesto povinného všetky úkony exekútor a pri splnení pohľadávky z cenných papierov je exekútor povinný postupovať podľa zákona o cenných papieroch ako lex specialis (§ 133 ods. 1 zákona o CP). Po odblokovaní akcií a zrealizovaní služby žalovaným (č. 1. 189) mala súdna exekútorica chrániť práva oprávneného pri predaji cenných papierov zákonným spôsobom v zmysle zákona o cenných papieroch. Je nesporné, že ako oprávnená osoba nedala žalovanému zákonným postupom príkaz na službu, ktorá by vlastníka akcií (povinného) naďalej obmedzovala v dispozícii s akciami až do ukončenia, resp. zániku exekúcie, a preto nenastal zákonný dôvod zmenu majiteľa akcií nerealizovať po uplynutí blokácie po 17. septembri 1997, kedy došlo k zrušeniu nastaveného obmedzenia a akcie povinného sa stali opäť voľne obchodovateľné. Preto tvrdenie žalobcu, že súdna exekútorica svoj príkaz obsiahnutý v podaní zo dňa 8. septembra 1997 podmienila a účelovo viazala na exekúciu, nemá oporu v právnej úprave zákona o cenných papieroch.

39. Taktiež námietka žalobcu spočívajúca v tvrdení, že zo strany žalovaného došlo dňa 24. októbra 1997 k protiprávnemu vykonaniu registrácie prevodu predmetných cenných papierov medzi povinným v exekučnom konaní a treťou osobou, a to na základe absolútne neplatného právneho úkonu (zmluvy o prevode cenných papierov zo dňa 22.10.1997), nemá právne opodstatnenie v predmetnom spore. V rozhodnom období dňa 24. októbra 1997 boli akcie povinného CEBO HOLDING SLOVAKIA, a. s. voľne obchodovateľné, a to v dôsledku nekonania, resp. nečinnosti súdnej exekútorice, ktorá mala zákonným spôsobom chrániť práva oprávneného pri predaji cenných papierov v zmysle zákona o cenných papieroch, čo nesporne vyplýva aj z Exekučného poriadku (§ 133). Preto námietka žalobcu o zodpovednosti žalovaného za vzniknutú škodu s poukazom na ust. § 67 zákona o cenných papieroch je irelevantná.

40. Odvolací súd sa na základe vyššie uvedeného stotožnil so záverom súdu prvej inštancie, že nebolo preukázané porušenie povinnosti žalovaným, v zmysle ust. § 27 ods. 6 zákona č. 600/1992 Zb. a nenesie tak žiadnu zodpovednosť za škodu spôsobenú žalobcovi, čo bolo dôvodom zamietnutia žaloby.

41. Odňatie možnosti konať pred súdom ako odvolací dôvod žalobca vyvodzuje z toho, že súd prvej inštancie neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonával žalobcom navrhnuté dôkazy na zistenie rozhodujúcich skutočností, súčasne ho vyvodzuje z nedostatočného odôvodnenia súdneho rozhodnutia.

42. Podľa § 120 ods. 1 O. s. p. (úč. do 30. júna 2016) účastníci sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Súd rozhodne, ktoré z označených dôkazov vykoná. Súd môže výnimočne vykonať aj iné dôkazy, ako navrhujú účastníci, ak je ich vykonanie nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci. Citované ustanovenie je vyjadrením nezávislého postavenia súdu pri hodnotení dôkazov, ktoré vykoná, vrátane nezávislého rozhodovania o tom, ktoré dôkazy vykoná. Preto nevykonanie účastníkom navrhnutých všetkých dôkazov nemožno kvalifikovať ako odňatie práva konať pred súdom. O takýto stav by išlo vtedy, ak by súd svojim procesným postupom odňal účastníkovi možnosť navrhnúť vykonanie dôkazov, čo sa

však v predmetnom prípade nestalo. Pokiaľ súd na procesné úkony účastníka konania reaguje primeraným, zrozumiteľným spôsobom, v súlade s platným procesným poriadkom a nevykonanie dôkazov odôvodní ústavne akceptovateľným spôsobom, nemožno jeho postup spočívajúci v nevykonaní navrhovaných dôkazov hodnotiť ako odňatie práva konať pred súdom, a teda ani ako porušenie práv na spravodlivý proces v zmysle § 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (pozn. odvolacieho súdu - obdobná právna úprava platí aj podľa § 132 ods. 1, § 185 ods. 1 Civilného sporového poriadku, úč. od 1. júla 2016). Žalobca navyše v odvolaní ani nekonkretizoval, ktoré navrhované dôkazy neboli súdom vykonané.

43. Štruktúra práva na odôvodnenie súdneho rozhodnutia je rámcovo upravená v § 157 ods. 2 O. s. p. (za účinnosti C. s. p. je tomu v § 220 ods. 2). Z odôvodnenia súdneho rozhodnutia musí vyplývať vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na jednej strane a právnymi závermi na strane druhej. Odvolací súd po preskúmaní odvolaním napadnutého prvoinštančného rozsudku dospel k záveru, že tento kritériá pre odôvodňovanie rozhodnutí v zmysle § 157 ods. 2 O. s. p. spĺňa a zodpovedá základnej (formálnej) štruktúre odôvodnenia rozhodnutia, pretože z neho vyplýva, čoho sa žalobca svojou žalobou domáha a z akých dôvodov, aké je stanovisko (vyjadrenie) žalovaného k žalobe, aké relevantné dôkazy boli súdom vykonané a aké skutočnosti z nich súd zistil, aký skutkový stav bol súdom ustálený (zistený), aké právne normy na vec aplikoval, ako tieto normy vyložil, ako subsumoval zistený skutkový stav pod aplikovanú právnu normu, t. j. aké konkrétne subjektívne práva a povinnosti vyvodil pre účastníkov konania a aké právne závery vyplývajú zo zistených subjektívnych práv a povinností účastníkov konania vo vzťahu k žalobou uplatnenému návrhu. Za porušenie základného práva zaručeného v čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky nemožno považovať to, že odvolací súd neodôvodnil svoje rozhodnutie podľa predstáv odvolateľa - žalobcu.

44. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolaním napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 C. s. p. potvrdil.

45. Konajúc v intenciách dovolacieho súdu v jeho uznesení, sp. zn. 1ObdoV/14/2017 z 28. marca 2018, odvolací súd rozhodol aj o trovách dovolacieho konania (§ 453 ods. 3 C. s. p.) tak, že nárok na ich náhradu má žalovaný ako úspešná strana sporu s tým, že o výške náhrady trov dovolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie.

46. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

P o u č e n i e: Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej je podľa § 420 C. s. p. prípustné dovolanie, ak;

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 421 ods. 1 C. s. p., dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa

potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak;

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písm. a/ a b/ (§ 422 ods. 1 C. s. p.).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C. s. p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C. s. p.).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 C. s. p.).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 C. s. p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C. s. p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C. s. p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha [dovolací návrh (§ 428 C. s. p.)].

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom Táto povinnosť neplatí, ak je:

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona, zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 1, 2 C. s. p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C. s. p.).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto

ustanovení. Dovolací důvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 1, 2 C. s. p.).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 1, 2 C. s. p.).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 C. s. p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C. s. p.).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C. s. p.).